Modstand udefra, men lige saa lidt nu som før lod hun Modstanden nedslaa sit Mod. Det var en Tid, rig paa fejlslagne Forhaabninger, men ogsaa en Tid med kraftig Opdragelse af Viljen og alvorligt Arbejde, og det var i disse Modgangens Aar, at Ernst Ahlgrens Digternatur modnedes under Arbejde, Sjælekamp og Lidelse.

I dette Tidsrum indtræffer ogsaa den Sygdom, der skulde blive af saa gjennemgribende Betydning for Ernst Ahlgrens Fremtid.

En Knæskade, som hun selv troede foraarsaget ved et Stød, udviklede sig i Foraaret 1881 til en farlig Sygdom, som i to Aar fængslede hende til Sygelejet, først i Hørby, senere i Lund og Malmø. Hun gjennemgik i disse Aar flere legemlige Lidelser, end de fleste andre gjennemgaa i et helt Liv. Den ene Gang efter den anden maatte hun underkaste sig de smerteligste Operationer; Lægen tilraadede Kloroformering, men — paa Grund af stærk Sky for kunstige Bedøvelsesmidler — vilde hun aldrig tillade det; og mens Kniven forrettede sit Arbejde, laa hun stille, med sammenbidte Tænder, uden en Klage. Den ene Gang efter den anden bragte Feberen hende Døden nær, men hun bevarede samme Ro over for den store Gaade, som senere hen, i den lange Bedringstid, gav hendes Sind dets Grundtone af Hengivelse i Skæbnen og Jævnmodighed.

Dødens Nærhed bragte hende til at elske Livet varmere end før. Der findes i vor nyere Litteratur en lille Skizze, *Lycka* *), som uden Tvivl er en Skildring fra dette Tidsrum i Ernst Ahlgrens Liv. Der ligger en dødssyg Kvinde i sin Seng og ser gjennem Vinduet ud i den gamle, halvt vildnisagtige Have uden for, og i disse trætte Øjne spejler Naturen sig med en Glans som aldrig før. Hver Solstraale, hver Farveskiftning, hvert vel kjendt Omrids i denne Have, som i mange Aar har været hendes Livs Synskreds, indsuger hun nu med en saa overvældende Fornemmelse af Naturens Skjønhed, som hun aldrig før har kjendt. I denne Fornemmelse er der kun et lille Stænk af Forgængelighedens Vemod, den eneste lille Misklang i hendes Lyksalighedsfølelse er Tanken om, at denne Naturens

*) Se I gryningen af Axel Lundegård.